

— Τώρα φαίνεται πραγματικῶς πῶς εἶσαι ὁ Ἄσσικ-Κερίπ, εἶπεν ὁ γαμπρός, — πὲ μας ὅμως, πῶς εἰμπόρεςες σὲ τόσο λίγο καιρὸ νὰ κάμῃς τόσο μεγάλο ταξεῖδι ;

— Γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω τὴν ἀλήθεια, ἀπεκρίθηκε ὁ Ἄσσικ, θὰ κόψω μὲ τὸ σπαθί μου σὲ δυὸ μιὰ πέτρα· κί' ἂν λέγω ψέμματα, ὁ λαιμός μου ἄς γίνῃ φιλωτέρος ἀπὸ τρίχα. Καλλίτερα ὅμως φέρετέ μου ἐδῶ μιὰ τυφλή, ποῦ νὰ μὴν ἔχη ὀδὴ τὸ φῶς τῆς ἑφτά χρόνια.

Ἡ ἀδελφή τοῦ Ἄσσικ-Κερίπ, ποῦ ἐστέκετο ἐκεῖ κοντὰ στὴν πόρτα, ἄμα ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια τρέχει ἀμέσως στὴ μάννα τῆς. — Μάννα ! τῆς φωνάζει, ἔλα κ' εἶνε ὁ ἀδελφός μου, ὁ γυιός σου ὁ Ἄσσικ-Κερίπ ! Καὶ παίρνοντας τὴ γρηὰ ἀπὸ τὸ χέρι τὴν ἔφερε στὸ γάμο. Τότε ὁ Ἄσσικ ἐπῆρε χῶμα ἀπὸ τὴν τσέπη του, τὸ ἀνέλυσε στὸ νερὸ καὶ ἄλειψε τὰ μάτια τῆς μάννας του, λέγοντας : — Μάθετε, ἄνθρωποι, πόσο μέγας καὶ δυνατὸς εἶνε ὁ Χαθερηλιάζ !

Καὶ ἡ μάννα του εἶδε τὸ φῶς τῆς.

Ἦστερα ἀπ' αὐτὸ κανεὶς πιά δὲν εἶχε ἀμφιβολία ὅτι τὰ λόγια του δὲν ἦταν ἀληθινά, καὶ ὁ Χουρσίτ-μπέκ σιωπῶντας, ἐτράβηξε χέρι ἀπὸ τὴν ὠραία Μαχοῦλ-Μεχερί.

Τότε καταχαρούμενος ὁ Ἄσσικ-Κερίπ τοῦ εἶπε :

— Ἄκουσε, Χουρσίτ-μπέκ, ἐγὼ θὰ σὲ παρηγορήσω ! ἡ ἀδελφή μου δὲν εἶνε χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτη σου νύφη· ἐγὼ εἶμαι πλούσιος καὶ ἡ ἀδελφή μου δὲν θὰ ἔχη ὀλιγώτερο ἀσῆμι καὶ χρυσάφι. Πάρε τὴν λοιπὸν, καὶ γενήτε εὐτυχισμένοι ὅπως ἐγὼ μὲ τὴν ἀκριβὴ μου Μαχοῦλ-Μεχερί !

(Ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ).

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Σὲ μιὰ σελίδα τῆς ζωῆς, ποῦ λέγεται Ἐδρετήριον,
διαβάξεις τ' ὄνομά σου,
καὶ σ' ἄλλη μιὰ, ποῦ λέγεται Δημοπρατήριον κοινῶς
εὕρισκεις τὴν καρδιά σου.